

ಕೊಂಡು ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ||೬೮|| ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಈ ಕಥೆಯು ಸವಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅಖಂಡವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ||೬೯|| ಶ್ರವಣದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಪರಮಾರ್ಥವು ಲಭಿಸುವುದು. ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುನಾಥನು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವನು. ||೭೦|| ಹೀಗೆಂದು ಸರಸ್ವತಿಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ||೭೧||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾವೃತ್ತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಶ್ರೀಗುರು ನಿಜಾನಂದಗಮನಂ ನಾಮ, ಏಕಪಂಚಾಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

೫೨ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು-“ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಟಬಳಿಕ ನಡೆದ ಕಥೆಯೇನು, ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ನನಗಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೧|| ಸಿದ್ಧಮುನಿಯು-ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೆ! ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಅದೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಿದರೂ ಕಡಿಮೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮವು ತಡೆಯದಾಗಿದೆ. ||೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರೆಯ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಈ ವಾರ್ತೆಯು ಕೂಡಲೆ ಗಾಣಗಾಪುರದ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ||೩||

ಎಲ್ಲರೂ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ಬಹು ಜನ ನರನಾರಿಯರು ನೆರೆದರು. “ಸ್ವಾಮಿ ! ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಅದೇನು ಕಾರಣ ಹೋಗುವಿರಿ ? ಎಂದು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ||೪|| ಕೇವಲ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುವುದು. ನೀವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ||೫|| ತಮ್ಮ ಪಾದದರ್ಶನವಾಗಲು ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ಜನತೆಯು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಎಂದು ಲೋಟಾಂಗಣ ಹಾಕುವರು ||೬|| ಮುಂದೆ ನಮಗೇನು ಗತಿ ನಾವು ಉದ್ಭೂತರಾಗುವುದೆಂತು ? ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣಗಳು ನೌಕೆಯಾಗಿದ್ದವು ಅದರಿಂದ ನಾವು ಪಾರುಗಾಣುತ್ತಿದ್ದೆವು. ||೭|| ನೀವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅಂತೇ ಈ ವರೆಗೆ ಬದುಕಿದೆವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ? ||೮|| ಗಾಣಗಾಪುರವು ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯದಿಂದ ವೈಕುಂಠಪುರವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಅದು ದೀಪ (ಪ್ರಕಾಶ) ವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿರದಂತಾಗುವುದು. ||೯|| ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಹಸುಗೂಸಿನಂತೆ, ದೇವರಿಲ್ಲದ ದೇವಾಲಯದಂತೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಮಲದಂತೆ ನೀವಿಲ್ಲದಾದರೆ ಆಗುವುದು. ||೧೦|| ನಮ್ಮ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಬಂಧು-ಬಳಗ, ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರು, ಕುಲದೈವತವು ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಗುರುನಾಥನೆಂದು ನಾವು ಕಾಲಕ್ರಮಣಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೆವು. ||೧೧|| ಸ್ವಾಮಿ ! ಬಾಲಕರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅದೆಂತು ಹೋಗುವಿರಿ ! ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೧೨|| ಆಗ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ನಗುವೊಗದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ನೀವು ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳದಿರಿ. ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಾದುದನ್ನೇ ಹೇಳುವೆವು ಕೇಳಿರಿ. ||೧೩|| ನಾವು ಇದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವೆವು. ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ-ಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಇರುವೆವು. ನೀವು ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಕೂಡದು. ||೧೪||

ರಾಜ್ಯವು ಮೈಲಂಭರಿಂದ ಆಕ್ರಾಂತವಾಯಿತು. ನಾವು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತರು ಅಂತೇ ಬಹು ಜನರು ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವರು ಅವರಂತೆ ಯವನರೂ ಸಹ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುವರು ||೧೫|| ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜರಿಗೆ ಉಪದ್ರವವುಂಟಾಗುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿರುವೆವು. ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿಭಾವವುಳ್ಳವರಿಗೆ ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ||೧೬|| ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ನಾವು ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ನೀವು ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಕೂಡದು" ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬೋಧಿಸಿದರು. ||೧೭|| ಮಠದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವೆವು ಅವು ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವವು. ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿದೆ ||೧೮|| ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದು. ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹಿಡಿಯಕೂಡದು. ಬೇಗನೆ ಮನೋರಥಗಳು ದೊರಕುವವು. ನಮ್ಮ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ||೧೯|| ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಪಾದುಕೆಗಳ ಆರ್ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮನೋಬಯಕೆಗಳು ಈಡೇರುವವು ||೨೦|| ವಿಘ್ನಹರ್ತನೂ ವರದಾಯಕನೂ ಆದ ವಿನಾಯಕನು ಆಲ್ಲಿರುವನು. ತೀರ್ಥಗಳಾದರೂ ಹಲವು ಉಂಟು. ನೀವು ಅಪಾರ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ ||೨೧|| ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ವಚನವು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೨೨|| ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವೆವು ಈ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗೆಂದು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೊರಟರು ||೨೩|| ಅವರೊಡನೆ ಧಾವಿಸಿದ ಜನರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬೇಗನೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು ||೨೪|| ಜನರೆಲ್ಲರು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ

ಮೊದಲಿನಂತೆ ವಾಸಿಸುವೆವು. ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಭಾವನೆವಹಿಸಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದೀತು. ||೩೫||
ನಾವು ಆನಂದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬರುವವು.
ಅವು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿವೆ. ||೩೬|| ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು, ದೇವನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು
ವನು. ಅವು ಪ್ರಾಣ ಸಮಾನವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಜತನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ||೩೭||
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿರಿ. ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾಮ
ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವವರು ನನ್ನ ಬಹಳಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವವರು. ||೩೮|| ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು
ಸ್ಥಾನಮಾನದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನೆದುರು ಗಾಯನ ಮಾಡುವವರು ಮನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪರಮಾನಂದ
ದಿಂದ ಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವವರು ||೩೯|| ಅಂತಹ ಭಕ್ತರು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸೇರುವವರು. ನನ್ನ ಕಥಾಮೃತವನ್ನು
ಪಾನಮಾಡುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪತಿಯಾದ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಖಂಡಿತವಾಗಿವಾಸಿಸುವೆನ್ನು.
||೪೦|| ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಠಿಸುವನನು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳು
ಅವನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯರಂತೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವವು. ||೪೧|| ಅವನಿಗೆ ಯಮನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಲಾಭವುಂಟಾಗುವದು. ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ
ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ||೪೨|| ಈ ನಮ್ಮ ವಚನವನ್ನು ಅಪ್ರಮಾಣವೆಂದು
ತಿಳಿಯುವವನು ದಾರುಣವಾದ ನರಕವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವನು ಅವನು ಗುರುದ್ರೋಹಿಯು. ಜನನ ಮರಣ
ದುಃಖವು ಆತನಿಗೆ ತಪ್ಪದು. ||೪೩|| ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿರಿ. ಅಂದರೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಭೋಗಿ
ಸುವಿರಿ.” ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ||೪೪||

ಶಿಷ್ಯರು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀಗುರುವು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಾದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳೇ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ತಟಸ್ಥರಾದರು. ||೪೫|| ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಂಬಿಗನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಗಂಗೆಯ ಪೂರ್ವತೀರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾನು ಕಂಡ ವೃತ್ತವನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು. ||೪೬|| ದಂಡಧಾರಿಯಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷವುಂಟು. ಕಾಷಾಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಪಾದುಕೆಗಳುಂಟು. ಕ್ರಾಂತಿಯು ಮೈಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತ ಲಿದೆ. ||೪೭|| ಅವರ ಹೆಸರು ನೃಸಿಂಹಮುನಿಯಂತೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ. ||೪೮|| ಕಲಿಕಾಲದ ಮೂಲಕ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನಾವು ಗಾಣಗಾಭುವನದಲ್ಲಿರುವೆವು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿರುವರು. ||೪೯|| ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಿರುವೆನು. ನೀವೇಕೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗುವಿರಿ. ಜಲದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬರುವವು. ಅವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಬೇಕು. ||೫೦|| ಅಂಬಿಗನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರು ಹರ್ಷಿತರಾದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತ ಬಂದವು. ||೫೧|| ಆ ಪರಮಪ್ರಸಾದದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯವರ್ಗವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಬಳಿಕ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುರುಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದದಿಂದ ಮರಳಿದರು. ||೫೨||

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು-ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬಂದದವು ಎಷ್ಟು? ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರು? ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೫೩|| ಸಿದ್ಧನು-ನಾಮಧಾರಕನೆ! ನೀನು ಒಳ್ಳೆ ಆಶಂಕೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಿ. ನಿನ್ನ ವಿವೇಕವು ಧನ್ಯವಾದುದು. ನೀನು ಸಮರ್ಥ ಸಾಧಕನು ||೫೪|| ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಪುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ

ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಬಹುಜನ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಆಗದು. ||೫೫|| ಆಶ್ರಮ ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಬಹುಜನರು ತೀರ್ಥಾಟನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಬಾಳ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬವರು ಮುಖ್ಯರು. ||೫೬|| ಕೇವಲ ಗೃಹಸ್ಥರೆಂದೆನಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ಪ್ರಬಲ ತಾರಕನಾದ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಅಪರಿಮಿತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾರಣಮಾಡಿದನು. ||೫೭||

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಸಂಗಡ ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಾಯಂದೇವ, ನಂದಿ, ನರಹರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿದ್ದೆವು. ||೫೮|| ನಾವು ನಾಲ್ವರು ನಾಲ್ಕು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡೆವು. ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ವಂದಿಸಿದೆವು. ಇಕೋ ನೋಡು ಎಂದು ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬೇಗನೆ ಕೊಟ್ಟನು. ||೫೯|| ನಾವು ನಾಲ್ವರು ನಾಲ್ಕು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆವು. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಗುರುಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವೆನಿಸಿತು ||೬೦|| ಇಂತು ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತಾವೃತ್ತವನ್ನು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ||೬೧||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತಾವೃತ್ತೇ, ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ,
ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಸಾದ
ಪ್ರಾಪ್ತಿನಾರ್ಥಮು ದ್ವಿಪಂಚಾಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||೬೨||